

מ"ת 23921/01/14 - מדינת ישראל נגד סולימאן ח'ליל

בית המשפט המחוזי בנצרת

20 פברואר 2014

מ"ת 23921-01-14 מדינת ישראל נ' ח'ליל(עציר)

23901-01-14

בפני: כב' השופט דני צרפתי
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
סולימאן ח'ליל (עציר)

נוכחים:

בשם המבקשת עו"ד אלינה חרדאק

בשם המשיב עו"ד יוסף חאזם

המשיב הובא באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בבקשה שבכותרת עותרת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום שהוגש נגד המשיב, תושב הרשות, מייחס לו כניסה ושהייה בישראל ללא היתר, קשירת קשר לביצוע פשע, חטיפה, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, הדחה בחקירה והסתייעות ברכב לביצוע פשע.

על פי עובדת כתב האישום, המשיב יחד עם שני אחרים (כנגדם הוגש כתב אישום נפרד), קשרו קשר לפגוע במתלונן זאת בשל חשדם כי המתלונן מתקשר לאשת המשיב. לשם מימוש הקשר חטפו החבורה את המתלונן בדרכי מרמה, הובילו אותו ליער ושם תקפו אותו בידיהם ובאמצעות מקלות וגרמו לו לחבלות ושברים. המתלונן הובהל לבית החולים שם אושפז וטופל.

2. ב"כ המבקש בישיבת יום 16/1/2014 אישר לצורך הבקשה שבפנינו, דבר קיומן של ראיות לכאורה

ועילות מעצר.

לבקשת ב"כ המשיב ולשלמות התמונה, לקראת דיון באפשרות השחרור לחלופה, הוזמן תסקיר מעצר, תוך שהובהר כי אין בהכנת התסקיר כדי ליצור מצג או לבסס צפיה כי המשיב ישוחרר לחלופה.

בישיבת יום 18/2/2014 נחקרו המצהירים הרלבנטיים לחלופת המעצר המוצעת והצדדים השלימו טיעוניהם.

3. המשיב אישר בפני עורך התסקיר כי מספר שנים הוא עובד ושווה בתחומי מדינת ישראל, ללא אישור.

לאחר גירושיו מאשתו הראשונה בשטחים, נישא בשנית עם גב' רשא מנצרת, עימה הוא מתגורר בנצרת ולהם ילד משותף.

שירות המבחן התרשם מחד מאדם בוגר ומאוזן המשקיע בתחום תעסוקתו ומנגד כי קיימת אצל המשיב נטייה לבחירות אלטרנטיביות לא מתואמות בהתמודדות עם מצבים מורכבים, לרבות שימוש במניפולציות וחיפוש קיצורי דרך לפתרון בעיות.

עפ"י התסקיר, ככל שתבחן אפשרות שחרור לחלופה, למרות היותו של המשיב תושב שטחים, הכרח שחלופת המעצר תהיה נוקשה והרמטית, הרחק ממקום מגוריו של המתלונן.

בהקשר לחלופה המוצעת, בבית דודתה של אשת המשיב שבשפרעם, ציין שירות המבחן כי הדודה (בת 56) ובנה (בן 22) מבינים את תפקיד הפיקוח וכי החלופה בכללותה תהיה מתאימה רק אם יתווסף אליה אלמנט פיקוח של איזוק אלקטרוני.

שירות המבחן השאיר לשיקול דעת בימ"ש את ענין השחרור לחלופת המעצר המוצעת במשולב עם המורכבות של שהיית המשיב בישראל ללא אישור.

4. **ב"כ המבקשת** עמד על עמדתו כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ובפרט לזו המוצעת.

בהקשר לחומרת האירועים נשוא כתב האישום הודגש חלקו המרכזי והדומיננטי של המשיב בחבורה, את הארגון והתכנון של תקיפת המתלונן, כמו גם עוצמת האלימות שנקטה, המלמדים כמכלול ובמצורף לעבר הפלילי, על מסוכנות המשיב.

עפ"י ב"כ המבקשת, מתקיים בעניינו גם חשש להימלטות זאת בשל היות המשיב תושב שטחים כשהוא

גם נמנע להתייצב לחקירה למרות שידע כי הוא דרוש, כעולה מעדות אשתו.

המניפולטיביות של המשיב כעולה מהערכת שירות המבחן, כמו גם מהגרסאות השונות שהוא עצמו הציג באשר לקשר עם ישראל ועם אשתו, פועלים לחובתו.

לטעמו של ב"כ המבקש, אין מקום לגזור גזירה שווה מעניינם של השותפים, האחים עבדאלראזק. האחד שוחרר, כבר בשלב מעצר הימים בשל שעמד להינשא ימים ספורים לאחר מעצרו. השני שוחרר לחלופת מעצר לאחר תסקיר חיובי.

השותפים, בשונה מהמשיב, אינם תושבי שטחים, הם נעדרי עבר פלילי והאינטרס שלהם בכל האירוע נשוא כתב האישום משני לזה של המשיב.

ב"כ המבקשת הפנה להלכה הפסוקה המאפשרת רק במשורה שחרור תושבי שטחים לחלופות מעצר.

עפ"י ב"כ המבקשת המשמורנים המוצעים, כעולה מחקירתם בבימ"ש, אינם משמורנים ראויים. הם אינם מודעים לפרטי הפרשה והתנהלות המשיב, כשקיים ספק רב לשאלת סמכותיותם על המשיב.

5. ב"כ המשיב עתר לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת.

לטעמו מדובר בחלופה ראויה, בריחוק גיאוגרפי ובאמצעותה ניתן להשיג את תכלית המעצר.

ב"כ המשיב הדגיש כי עובדת היות המשיב תושב שטחים אין בה להצדיק את הפלייתו לרעה במסגרת הליכי המעצר.

עפ"י ב"כ המשיב אין גם מקום להפלותו על פני שותפיו שאינם במעצר ולמרות שלדידו, חלקם בפרשה גדול יותר או למצער לא שולי, כטענת ב"כ המבקשת.

יתרה מזאת, שותפים אלו הודו בעובדות כתב אישום מתוקן בעניינם, כך שלהם גם כבר לא עומדת חזקת החפות בשונה מהמשיב דן.

ב"כ המשיב טען כי אין ליתן משקל לגרסת האישה - גב' רשא, לרבות טענתה כי עדכנה את המשיב שהוא דרוש לחקירה, שעה שזו מבקשת לפגוע וכועסת על המשיב שפעל לגרשה בטלפון.

ב"כ המשיב מבקש ליתן משקל מלא להמלצת שירות המבחן שראה לאשר את החלופה, זאת למרות היות

המשיב תושב שטחים. מכל מקום, שירות המבחן התרשם לחיוב מהמשמורנים והחלופה וכך גם יכל להתרשם בימ"ש באופן בלתי אמצעי. בהקשר למקום החלופה הוסיף ב"כ המשיב כי הבית בשפרעם צמוד לתחנת המשטרה והמשיב נכון להתייצב כחלק מתנאי שחרורו בכל יום בתחנה.

לסיכום עמדת ב"כ המשיב ניתן לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת, כאשר בשחרור כאמור במצורף לתנאים הנלווים לרבות פיקוח איזוק, יהיה ניתן להפיג כל חשש למסוכנות ולהימלטות.

דין והכרעה

.6 משאשר ב"כ המשיב דבר קיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר, אינני נדרש לעסוק באלו.

מכל מקום אציין כי לצורך החלטה זו בחנתי, בכל זאת, את תיק החקירה שהומצא לעיוני ונוכחתי כי היטיב ב"כ המשיב לעשות, באשרו כאמור דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובתו.

הראיות לכאורה בתיק, בדגש להודעות המעורבים השונים, לרבות אשת המשיב גב' רשא ואחיה יחיא, מבססים ומשלימים את גרסת האירועים עפ"י הודעות המתלונן, בדגש למעורבותו המלאה של המשיב דן באירועים כמו גם היותו בעל האינטרס המרכזי בביצוע העבירות המיוחסות.

.7 לא רואה להכביר מילים באשר להיבטי המסוכנות הנגזרים מהמעשים המיוחסים למשיב, הכוללים תכנון, קשירת קשר, הובלת המתלונן בדרכי מרמה ותקיפתו באכזריות עד כדי גרימת חבלות ושברים שהצריכו אשפוז וטיפול רפואיים.

המסוכנות הממשית כאמור, הינה מוכחת ולא נסמכת על חזקת המסוכנות שבדין בלבד.

אציין בהקשר זה ולצורך הבקשה שבפניי, כי אף ראיתי להימנע מלזקוף לחובת המשיב להיבטי המסוכנות, מעורבות בעבירת חטיפה "קלאסית" (על אף שאושרו הדברים במסגרת ההסכמה לראיות לכאורה), זאת שעה שביחס לשותפים, עבירה זו נשמטה מכתב האישום המתוקן בו הודו.

.8 בענייננו גם קיים חשש להימלטות מהליכי שפיטה, כעילת מעצר נפרדת.

עילה זו קמה בראש ובראשונה מהיות המשיב תושב שטחים (ראה בש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל, מיום 4/11/2013).

זאת ועוד, המשיב דנן, כעולה מחמור הראיות, נמנע מהתייצבות לחקירה על אף שידע כי הוא דרוש לה, ורק לאחר שנעצר באקראי בתחומי השטחים, הוברר כי הוא דרוש לחקירה במשטרת נצרת והובא לחקירה.

הודעת אשתו - רשא, על שעדכנה את המשיב כי הוא דרוש לחקירה, עומדת במלוא תוקפה בשלב זה של ההליך, במסגרתו כידוע לא נבחנים היבטי מהימנות ומשקל.

למותר להשלים כי העובדה שחקירת האישה נעשתה באזהרה (בשל מעורבות בסיוע לתושב שטחים) אין בה להשליך על תוקף הודעתה.

הדברים, בשלב זה, יפים באותה מידה לטענות באשר למניעה של האישה (הכועסת על המשיב שגרשה בטלפון והתנתק ממנה) מה גם שלטענות אלו שהעלה המשיב אף לא מצאתי אחיזה בחומר הראיות ואלו אף נסתרו לכאורה בגרסת המשיב עצמו בפני עורך התסקיר.

9. מעבר למפורט ואולי זה עיקר, בחינה כוללת של נתוני המשיב מלמדת כי הוא אלים, מועד לעבירות כניסה שלא כחוק, מניפולטיבי וכלל אינו ראוי לאמון;

עברו הפלילי כולל עבירות כניסה שלא כחוק לישראל תוך ביצוע עבירות נלוות, מגוונות.

חומר הראיות לכאורה שבתיק החקירה, לרבות עדות אשתו רשא ואחיה, מלמדים כי המשיב ברגל גסה, יוצא ונכנס לשטחי ישראל ללא היתר (בחומר החקירה גם טענה לשימוש לכאורה בתעודות זהות מזויפות).

המשיב עצמו אישר בפני שירות המבחן כאמור כי הוא שוהה בישראל ועובד בה, ללא היתר.

מאיך האמור לא מנע מהמשיב לטעון בחקירתו במשטרה, כי הוא חודשים ארוכים לא היה בישראל, ניתק קשר עם אשתו, הכחיש כל מעורבות באירועים נשוא האישום או היכרות עם שותפיו והמתלונן; הכל בסתירה לראיות וההודעות כאמור, המלמדות על היכרות הדוקה יחסית עם חלק מהמעורבים ועם גרסתו הוא בפני שירות המבחן.

כאמור, שירות המבחן גם מצידו התרשם שהמשיב מניפולטיבי המחפש קיצורי דרך לפתרון בעיות.

10. התמונה הכוללת מעמידה, אם כן, בספק את היכולת ליתן אמון במשיב, שיעמוד בתנאי חלופה, הדוקה ככל שתהיה, זאת שעה שהצורך ליתן אמון בעצור, עומדת בבסיס שאלת השחרור לכל חלופת מעצר, כידוע.

חשש זה, במצטבר לעוצמת המסוכנות העולה מהמשיב לאור המעשים המיוחסים לו ועברו, כמו גם החשש הממשי בענייננו, להימלטות מאימת הדין לשטחי הרשות, מחייבים מסקנה לפיה ספק רב אם ניתן לשחרר את המשיב לחלופה ובוודאי שלא ניתן להיעתר לבקשה לשחררו לחלופת המעצר העומדת לדין.

11. החלופה המוצעת לדין אינה הדוקה, כאשר ההתרשמות מהמשמורנים המוצעים לא היתה חיובית.

מגב' נואל התרשמתי כמפקחת לא סמכותית שאינה מודעת למעשיו ו"יכולותיו" של המשיב וספק רב אם היא תוכל להציב גבולות למשיב בנסיבותיו. הדברים יפים, על אחת כמה וכמה, ביחס לבנה פיראס, שהינו צעיר בימים.

12. כמובן, שלא נעלמה מעיני העובדה כי שותפיו לכאורה של המשיב שוחררו ממעצר, ברם נוכחתי כי בנסיבות האבחנה מתחייבת;

לדידי חלקו של המשיב באירועים מרכזי יותר, לרבות בזיקה למניע לביצועם והיבטי המסוכנות הנגזרים מכך.

כמו כן, עברו הפלילי של המשיב ייחודי לו, כך גם החשש להימלטות, כעילת מעצר נוספת לחובתו.

הספק שפרטתי באשר למידת האמון שניתן ליתן במשיב, לא עלה בהקשר לשותפיו.

כאן המקום גם להוסיף את ההלכה הפסוקה אשר חודדה בבש"פ 6781/13 הנ"ל ולפיה מתן אפשרות לחלופת מעצר בשטחי ישראל לתושב רשות אשר אין לו היתר שהייה בישראל, צריך ותעשה רק במקרים נדירים ויוצאי דופן (ראה סע' 15 להחלטה הנ"ל, על האזכורים המפורטים בו).

המשיב דנן בנסיבותיו, לא בא בגדר אותם מקרים נדירים.

מכל מקום האבחנה המתחייבת מההחלטה הנ"ל, בין תושב ישראל לתושב שטחים, יפה כשלעצמה גם על מנת ליתן מענה לטענת האפליה, לכאורה, בין המשיב לשותפיו, תושבי ישראל.

13. לסיכום אם כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ' אדר תשע"ד, 20/02/2014 במעמד הנוכחים.

